VICTORIE FĂRĂ EFECT: DOAR 1—0 CU VALENCIA

Pe cît de descurajant — și zgîrcit în perspective — era acel 0—3 pe care-l avea în fată echipa Steaua la începutul meciului, pe atît de promițător a fost, totuși, debutul partidei de ieri! Pentru că Steaua a început întîlnirea într-un adevărat „forcing", a dat tribunelor impresia că-și va sufoca pur și simplu adversarul, a marcat un gol destul de rapid (minutul 12) și a jucat apoi de o manieră care — în mod normal — trebuia să aducă și alte goluri în poarta lui Abelardo, încă înainte de pauză.

De altfel, înaintea golului lui Constantin, bucureștenii erau să repete „figura golului în primul minut", reușită de spanioli la Valencia. La cea dintîi acțiune a partidei, Voinea a trimis mingea cu capul spre poartă și Abelardo a reținut greu, chiar pe linie. După puțin timp a „căzut" și golul, unicul gol al meciului: **Voinea a executat o lovitură liberă laterală, Sătmăreanu a trimis cu capul spre Constantin și acesta a șutat cu stîngul, de la cîțiva metri, marcînd un gol de debut de partidă al cărui rol de decontractant psihologic trebuia să atîrne greu în ansamblul partidei.** Două minute trecuseră de la deschiderea scorului și Steaua a avut o nouă ocazie de a marca (lovitură cu capul, a lui Hălmăgeanu), respinsă însă aproape de pe linia porții de către Roberto. Pînă prin minutul 20 a ținut perioada de joc de zile mari a liderilor campionatului nostru. Treptat însă, elanul militarilor a scăzut, iar bara din minutul 24 a lui Paquito, la care Suciu era practic bătut, a avut un efect psihologic neașteptat. I-a reechilibrat pe oaspeți și i-a pus pe militari în fața adevărului că... și ei pot primi — totuși — gol. Desigur, șocul pe care l-au suportat steliștii n-a fost de natură a le reduce spiritul ofensiv, dar dominarea lor a apărut, totuși, ceva mai puțin impetuoasă, mai puțin lucidă. Sau, dacă vreți, a devenit **acea dominare firească, aproape de la sine înțeleasă, a echipelor care joacă acasă, dominare care — paradoxal — îi avantajează tocmai pe cei ce se apără.** Așa încît, pînă la sfîrșitul primei părți, fotbaliștii noștri n-au mai avut ocazii de gol, pe care să le regretăm acum, decît poate „capul" lui Sorin Avram din min. 26 (mingea s-a plimbat prin fata porții) și centrarea-șut a lui Constantin (min. 37), la care Abelardo a respins „in extremis" peste bară. **Aglomerarea jocului în cîmpul advers** (Sătmăreanu și Hălmăgeanu au jucat ca veritabili atacanți) **n-a adus nimic bun gazdelor,** mai ales că Voinea a fost „șters", iar la mijlocul terenului D. Popescu și Negrea au fost (ca și la Valencia, de altfel) într-o zi de proastă inspirație.

Nerăbdarea de a ajunge cît mai curînd în fața porții Valenciei a fost nota pregnantă în jocul steliștilor și după pauză. Dar nerăbdarea este un prost sfătuitor. Steliștii n-au mai pasat aproape de loc și ultimele 45 de minute s-au desfășurat după un stereotip, care anunța nereușita finală. Balonul, respins de zidul apărătorilor adverși (bazat pe doi piloni de clasă, Mestre și Roberto), ajungea la fundașii bucureșteni, apoi pe aripi (de preferință se urma schema Sătmăreanu—Sorin Avram, Voinea fiind evident sub nivel), urma o centrare în învălmășeală și apoi... repetarea fazei. Cînd domini așa cum a făcut-o Steaua, se ivesc — evident — și ocazii de gol. **Dar fructificarea lor devine mai mult o chestiune de hazard decît de logică.** Și hazardul a refuzat ieri să joace pentru Steaua! Astfel că ocaziile din min. 60 (cap al lui Constantin peste poartă), min. 65 (centrare defectuoasă a lui Sătmăreanu), min. 76 (Soo, în învălmășeală) n-au făcut decît să mărească tensiunea din teren și din tribune. Ultimele 10 minute aduc jucătorilor noștri cîteva ocazii mai clare, dar Constantin nu poate decît să „șteargă" balonul cu capul, în loc de a-l îndrepta spre poartă, Soo nu sesizează o pasă cu călcîiul trimisă surprinzător în careul advers de căpitanul echipei sale, iar Voinea greșește ținta cu cîțiva centimetri, la un șut de la 12 metri!

Am notat aici faze din care putea înscrie Steaua, dar — de cîteva ori — spaniolii au avut acțiuni de contraatac care i-au dus rapid în situații din care să tulbure liniștea lui Suciu. Cea mai mare a fost în min. 68, cînd Vilar a șutat de la distanță, Suciu a respins în față și Ansola a reluat, de la 6 metri, pe lîngă bară. La alte acțiuni, atacanții Valenciei au preferat continuării fazei pînă în careu — șuturi de la distanță care, dacă aveau un procent mai redus de șanse de transformare în gol, aveau în schimb unul mai ridicat de... contribuție la trecerea timpului și la odihna apărătorilor. Asemenea șuturi a expediat mai ales Waldo care — cum prindea balonul — își încerca șutul. Actiunile mai cursive, mai prelungite, au fost apanajul lui Claramunt sau al lui Ansola. Acesta din urmă a impresionat prin tenacitatea și insistența lui, prin raza mare de acțiune, prin curajul cu care a acceptat de fiecare dată lupta cu cîte 2—3 adversari.

STEAUA—VALENCIA 1—0 (1—0)
STADIONUL Republicii; teren ajunecos
SPECTATORI: 10.000
A MARCAT: Constantin (min. 12)
RAPORT de cornere: 5—2 pentru Steaua
ARBITRU: M. Gugulovic (Iugoslavia), foarte bun.
STEAUA: Suciu — Sătmăreanu, Jenei, D. Nicolae, Hălmăgeanu — Negrea, D. Popescu — Avram, Constantin, Soo, Voinea.
VALENCIA: Abelardo — Arnal, Mestre, Roberto, Vidagany — Vilar, Paquito — Guillot, Waldo, Ansola, Claramunt.

Ceea ce ne-a plăcut mult la F. C. Valencia a fost ieri **felul cum jucătorii săi știu să paseze.** Jucarea mingii dintr-o bucată, pasele prin deviere în condițiile aglomerării și cînd nu e timp de preluare și potrivire a mingii, degajările „dintr-o bucată", pasa strategică înapoi, la un coechipier care poate degaja sau pasa lung și mai sigur, toate acestea au fost elemente de joc pe care Valencia a arătat că le stăpînește bine și care au servit-o ieri din plin în atingerea obiectivului.

Maniera de joc a oaspeților a fost ieri nespectaculoasă. Am văzut însă pe Valencia acum două săptămîni pe stadionul „Mestalla" jucînd de cu totul altă manieră: ofensiv, combinativ, în viteză și putem să-i asigurăm pe spectatorii de ieri de pe „Republicii" sau din fața televizoarelor că Steaua a fost eliminată de o echipă foarte bună. De altfel, spaniolii sînt îndeajuns recomandați și de faptul că au cîștigat de două ori „Cupa orașelor tîrguri".

Revenind acum la Steaua, trebuie să subliniem meritele sale în ceea ce privește **angajamentul fizic total** al componenților săi în acest meci. Realizările **DE JOC** ale cîștigătorilor Cupei noastre nu s-au ridicat însă decît în prima parte a primei reprize la nivelul efortului lor fizic și astfel Steaua nu ne-a putut aduce decît satisfacția unui succes cifric, de palmares, nu și pe aceea a unei calificări. Dintre jucătorii militari, evidențieri pentru: **Sătmăreanu, D. Nicolae, Jenei, S. Avram, Constantin.** Din acest „tot" omogen, subordonat scopului — pînă la urmă atins, calificarea — pe care l-a constituit ieri echipa lui Mundo, vom releva pe **Roberto, Mestre, Paquito, Ansola, Claramunt.**

Radu URZICEANU

P. S.: În condițiile dominării nete a echipei Steaua, desenul de mai jos, cu șuturile la poartă, poate crea semne de întrebare. El pare a indica un meci echilibrat. Trebuie să arătăm însă că Valencia a tras la poarta lui Suciu, de multe ori, de la distanță, fără intenții efective de gol, în timp ce un important număr de șuturi la poartă ale militarilor au mers în blocaj sau au fost respinse de apărători. Pe acestea nu le-am însemnat în schița porții lui Abelardo.

ȘUTURI LA POARTA STELEI
7 — Guillot; 8 — Paquito; 9 — Ansola; 10 — Waldo; 11 — Claramunt
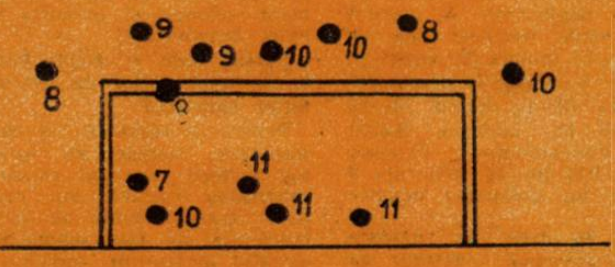
ȘUTURI LA POARTA VALENCIEI
2 — Sătmăreanu; 4 — Hălmăgeanu; 5 — Negrea; 6 — D. Nicolae; 8 — Constantin; 9 — Soo; 11 Voinea.
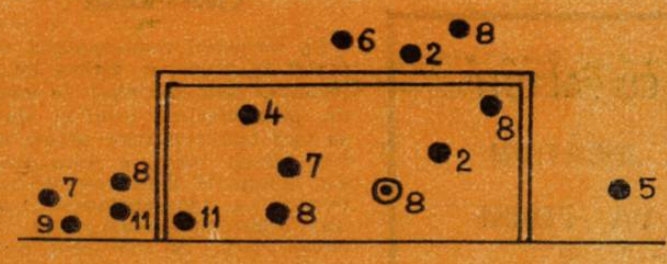
Un moment de mare luptă pentru balon în careul spaniolilor din finalul partidei. Poarta lui Abelardo este asaltată de Sătmăreanu, Constantin și D. Popescu. Zadarnic! Foto: AL. BABIC

CUM AU VĂZUT MECIUL:

ENRIQUE VILALONGA, vicepreședinte al clubului Valencia și membru al Federației spaniole de fotbal: *„Față de partida disputată la Valencia, jocul practicat astăzi de Steaua mi s-a părut superior. Deși ca nume de jucători apărarea noastră a fost oarecum improvizată, ea și-a făcut — totuși — datoria. Din acest punct de vedere vreau să-l remarc pe Waldo (nr. 10) care astăzi a avut un mare rol la mijlocul terenului. Asupra jocului și-a pus pecetea acel 3—0 de la Valencia, care a făcut ca cele două formații să abordeze partida cu alte idei tactice. A noastră a fost mai bună..."*

ȘTEFAN COVACI, antrenor la Steaua: *„După părerea mea, echipa noastră a jucat bine. Dar cu această apărare aglomerată și cu terenul alunecos, jucătorii mei nu s-au descurcat. Mai există încă destule chestiuni de tehnică ce trebuie puse la punct pentru a ieși cu fața curată în alte meciuri disputate în aceleași condiții. Nu ne rămîne decît să le urăm succes spaniolilor în „Cupa cupelor". Noi am ratat calificarea la Valencia pentru că, din patru ocazii, n-am marcat nici una. De la echipa spaniolă, cei mai bine și-au știut lecția Waldo, Roberto și Mestre".*

MUNDO, antrenorul echipei Valencia: *„Sîntem mulțumiți de comportarea sportivă a jucătorilor de la Steaua, de primirea ce ne-a fost făcută, de interesul cu care am fost înconjurați. Steaua este o echipă bună, a dovedit-o și la Valencia și, pentru a reuși acest rezultat strîns la București, a trebuit să adoptăm anumite idei tactice cunoscînd predilecția jucătorilor români de a juca pe sus. Dintre jucători mi-au plăcut Sorin Avram (mi-am dat seama de valoarea lui și în partidatur), Sătmăreanu, Negrea, Constantin".*

MILOVOJE GUGULOVIC (Iugoslavia), arbitrul meciului: *„Mă bucur că am întîlnit două echipe disciplinate, care au prestat un fotbal corect și care nu mi-au dat de furcă. În joc Steaua s-a comportat mai bine, cu toate că rezultatul de pe tabela de marcaj nu a ilustrat reala diferență de azi dintre cele două echipe. Dintre jucători m-au impresionat Claramunt, Sorin Avram, Sătmăreanu, Roberto și Suciu".*

PAQUITO, jucător la Valencia și fost internațional spaniol: *„Meci foarte bun; și ar fi fost și mai bun dacă terenul era uscat. A fost una din acele partide de la care spectatorii pleacă mulțumiți că au văzut un joc frumos. Și aceasta în ciuda faptului că una din echipe a luptat cu toate forțele ca să cîștige la o diferență cît mai mare și cealaltă să piardă la una cît mai mică, ceea ce, în mod normal, ar fi dus — așa cum a fost miercuri în partida Rapid—Juventus — la un joc închis, obstrucționist, enervant. Dacă Steaua, după primul gol, ar mai fi marcat încă unul sînt sigur că n-aș mai fi spus aceste cuvinte; jocul ar fi fost mai urît pentru că ambele echipe ar fi jucat mai nervos".*

CONSTANTIN, căpitanul echipei Steaua: *„Sînt bucuros că am reușit să marchez unicul gol al echipei mele. În același timp, mă doare sufletul că n-am putut ajunge în turul III. Ocazii de gol am avut destule și un 2—0 în favoarea noastră la pauză n-ar fi trebuit să surprindă pe nimeni. Dacă la Valencia echipa noastră n-ar fi făcut greșeli individuale, altul era rezultatul".*

DUMITRU NICOLAE, jucător la Steaua: *„Sînt și bucuros, sînt și trist! Bucuros pentru că am reușit o victorie asupra unei echipe spaniole de prim rang și că Steaua a reușit un joc bun; în același timp însă, bucuria aceasta este mai mult decît umbrită de faptul că am fost eliminați".*

WALDO, fost jucător la Fulminense Rio de Janeiro, de șapte ani la Valencia: *„Un joc care, în afară de zăpadă și de terenul alunecos, a întrunit toate condițiile pentru a se număra printre cele bune: echipe bine pregătite, spirit sportiv de ambele părți, arbitri foarte buni. În asemenea condiții e o plăcere să joci la București. Dacă m-a deranjat zăpada? Nu! Mai frig a fost miercuri, cînd am făcut antrenament".*

Desene de Neagu RĂDULESCU

...arieca lui Ionescu la un pas de... fericire! | **„H. H. 2" răsuflă ușurat după 90 de minute** | **Autocadoul lui Constantin de ziua sa** | **Am învățat de la Rapid să jucăm... aerian**